

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 244.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403938822656.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Og Virginie kjæmpede med heltemodig Udholdenhed og tillidsfuld Forvisning om Seiren. Naar man saae hende med den sædvanlige milde Rolighed besørge sine huslige Forretninger, og bære Omsorg for de mange Fattige der var vant til at søge Hjælp hos hende, skulde ingen tro at hun var opfyldt af Uro og tidt overvældet af Sjælesmerte. En Hjertesorg der lever og dør i Hjertet uden noget ydre Tegn paa sin Tilværelse, vilde ikke blive respecteret hvis den var kjendt - man bedømmer den ulykkelige Kjærligheds Styrke og Inderlighed efter Yttringen: der er smaae Hjertesorger der kjendes paa de almindelige Følger ligefra »Blegsot« til »en lille Reise« og store Hjertesorger der foraarsage Menneskehad, livsvarig Fortvivlelse eller virkelig Afsindighed. Efter denne Regel kunde Virginies Sorg ikke komme i Betragtning, thi selv blandt dem, der daglig levede sammen med hende, blev det bestandig en uopløst Gaade om Helene havde havt Ret i sin Formodning! hun selv troede det rigtignok, men Viggo troede det ikke - og dog findes ikke mange iblandt dem, hvis Tilværelse er blevet forstyrret og forfeilet ved Indflydelsen af en ulykkelig Kjærlighed, der have elsket saa dybt og inderligt som hun; men hendes Sjæl var fra Barndommen af gjort fortrolig med den christelige Henvisning til den Kjærlighed der har skabt og forløst Verden - hun havde lært at elske ham igjen der elsker os først, længe før hendes Hjerte berørtes af en jordisk Lidenskab, og hun var allerede indviet i en høiere Tilværelse i Samfund med Gud, da hun maatte gjøre Afkald paa den høieste Lykke i dette Liv - derfor kunde hun resignere uden at gaee tilgrunde.